

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exetasis Testimoniorvm, Qvae Martinus Bucerus ex
Sanctis Patribus, non sanctè edidit**

Gardiner, Stephen

Lovanii, 1554

Idem Basilius in sermone, quomodo amittimus imaginem Dei Vuolfgango musculo interprete.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29410

Ignorant misere, quia & apud Deum et apud homines contra se crimen exaggerant, cum hi quidem ex præcedente, cunctisq; cognito virginitatis instituto, quod ille se professas esse negant, earum vesaniam summamque impudentiam auersentur, atque oderint. Christus verò præter violata virginitatis fœdera huiusmodi negationem, quam vice pœnitentiæ in patrocinium criminis sumunt, acrius ac seuerius suo
 * illas * illo iudicio vindicet: Itaque ne specioso charitatis nomine, virgo in hoc peccati barathrû corruat, charitatem puram, omnique mortali affectione liberam sumat, neque enim prolapsæ ad voluptatem quicquam ad excusationem proderit, umbra solatiumque connubii, neque viuentem virum sub prætextu coniugii non soluta circumuenire aut fallere poterit, cui mortalem hominem post eximios illos, quos ab eo perceperat honores, impiè per adulterii nefas in * honorem prætulit. Nec sanè incongruè hiis qui sunt eiusmodi, illud Apostolicum aptari potest. Quoniã cû fornicatæ à Christo fuerint, nubere volût, habêtes damnationẽ, quoniã primam fidẽ irritã fecerunt, nõ coniugiũ, sed adulteriũ malè consummãtes: hæc Basilius, qui etiam plura in hanc sententiam ibidem addit, quæ referre longum est.
Idem Basilius in sermone, quomodo amittimus imaginem Dei Vuolfgango mûsculo interprete.

PRoinde si characterem animæ nostræ secundum similitudinem Dei per affectionum alienationem or-

nem ornare cupimus, vt per hunc vitæ quoque perpetuitatem acquiramus, attendamus nobisipfis, ne, quo pacto, quod professione nostra fit indignū, facientes, incidamus in iudicium Ananiæ. Erat enim primū in potestate Ananiæ, non polliceri Deo veditū agrū: verū posteaq̄ humanā gloriā spectās, agrū Deo per promissionē cōsecrauerat, ita vt liberalitatis gratia celebris redderetur apud homines, vbi de precio illius aliqd suffuratus est, talē cōtra se mouit Domini indignationem, cuius minister erat Petrus, vt neque ad pœnitētiā aditum inuenerit. Ad hūc itaque modum, ante professionem grauis ac religiosæ vitæ, liberum est volenti iuxta concessam & legitimam viuendi rationem, coniugio sese tradere: eū verò qui sese iam propria professione obstrinxit Deo, se conseruare conuenit, tanquam anathema quoddam sacrum: ne sacrilegii sese iudicio reddat obnoxium, si corpus per promissionē Deo consecratum, denuo communis vitæ seruitute polluat.

Ambrosius 1. Thimoth. 3.

A quæ min^o dixerat de ordinatione diaconatus, nūc subiecit: ostēdit etiam istos vnus vxoris viros esse debere, vt hi ad ministeriū Dei eligantur, qui nō egressi constitutum Dei: homini enim vnā vxorem decreuit Deus, cū qua benedicatur. Nemo enim cum secunda benedicatur. Qui si filios bene gubernauerint, & domos suas, id est vernaculos aut domesticos

L poterint